

קְבַּח אֶמְיָעֵם פִּיְמָלֵךְ
לְגֻזֹּת סְטוּמוֹנָה
סְלִכָּה גָּזָן

קְבַּח בְּגַמְיָעֵם פִּיְמָלֵךְ
טוּמוֹנָה הַכּוֹלָן
סְלִכָּה זָן

קְלָל דְּמַיְעֵם פִּיְמָלֵךְ
לְגֻזֹּת בְּטוּמוֹנָה גָּזָן

תורה אור השלם
לא תאכלו על
הארץ תשפכו בפיים:
דברים יב כד

רביינו חנן אל
משאלין עליה אפלול בכלי
המונה על גבי קרכען.
ולפיכך אמר ברשותה
הרבנית ספק טהור.
ברשותה תהייך כי הא גנו
ספקו טמא. והאי ספק
טמא בשותם רוכבים
ספקו טהור ברשות
היהיך ספיק טמא, גמרין
לה מוטה, דרכית בה
ונוטרת והיא נטמא.
אל כוין שנחתת פפקא
הו, והייחיד עתודה אמרת תורה
ונטמא ו/or, ופשטה
מקורות, לפיכך לא
הארכו בה. ואישין
יעזר וללא אין האכל
מייטמא בלא הקשר מים.
בלא השך דואך נטמא
בלא הקשך משקה, הא
אוקלמא בדור קדרים

ל דין שון דבן אלא שאין מבשירין. גם צוי נזוני מרוגמו
הדא לשליט' מרכן כן מממם דוקין וס' שמי' משלירין מס'ס
דק' ל' דחנוטים נ' מכחין' ז' דריש' יטמול' לכת' גבי מסקין' עטמל' ממס'ס
ו למ' סכער ווילע טול' עד קיל' באלטלב' וט' למ' לומקמי' מפי' גומבויבין'
מכלטין': **לאן** אידיתכשרחיבת' רברל' דמונע' ניל' וגו' הבודש' ומק' מ' מנט' גנט'ע

נשאלין עליה אפילו בכל המונה על גבי
קרקע בדבר שיש בו דעת לישאל והבשר
טמא האי בשר דאיתכשר במאי אי נימא
דאיתכשר ברם והוא ^טאר' חייא בר אבא
אר' יוחנן מניין לדם קדשים שאנו מכשר
שנאמר ^טלא תأكلנו על הארץ השפכנו
במים אינו מכשר ואלא דאיתכשר במשי
בית מטבחיא והוא ^טאר' יוסי בר' חנינא ^טמשקי
בית מטבחיא לא דין שחן דכן אלא שאין
מכשרין ואלא דאיתכשר בחינת הקודש
אימור דמןיא ליה חובת הקודש לאיפוסל'
גופיה למיננא ביה ראשון ושני נמי תיפשוט
^טרביע ריש ליקיש צריד של מנוחות ^טמנון בו
ראשון ושני או לא ^טאמר רב יהודה אמר
שמואל ^טבגנין שהיתה פרה של זבחו שלמים
והעבירה בנהר ושהטה ועדין משקה טופח
עליה נמצאת בפרש הכל טהור ונזהדר פרש
וניטמייה לבשר אמר רב אדא בר אהבה
בפרש עבה רב אש' אמר ^טאפי' תימא בפרש
רכיה ^טמשום דהוא משקה סרוחתני תנא קמיה
דרב ששת שרען מטמא את המשקין ומישקן
מטמאן את הכל ^טוכלי מטמא את האוכלין
ולמדנו שלש טומאות בשרך הני ארבעה הן
משקן דסיפה לא אשכחן תנא אמר משקי
והדר ביה וסימנק נוייתא ^טתנן התם ישרץ
שניהם מפני שהתגור תחוללה אמר ליה רב אידי
תנוור במאן דמל' טומאה רמי ותהיוי הא
סלקא דעתך ^טדרתניא יכול יהו כל הכל

נְטוּלָן עלייה. כולם מתקין נס **לְנַמְמָה** חומה כהילו טרגדיה.
לִיְשָׁהֶל. נסח נסחlein נג"ד מה מלה עליון⁽⁶⁾ וו עיקל נסחlein עליה
צעulis ייסו נסחlein געל לרוחן בצדiquה נג"ד מה מלה עלה: היפנו

(א) נעל טה. [ט' ס' נעל]
 (ב) נעל מטה. מולן לו:
 (ג) מולן לו. מונחת קלה:
 (ד) מולן לו: (כ) נעלית מיל.
 (ה) סכת קלה: ליטס פליק ס
 מונח טה. (ו) סכת קלה:
 (ו) ויקרכל. ט' מיל. (ז) סכת
 (ח) ויקרכל. מיל. (ט) סכת
 (ט) סכת. (י) נעל מיל.
 (ו) נעל עט. מולן לו.
 (כ) קדר ס' כין.

(ה) רשות דק' נטלן וכו'
ממ' מטה עלייה וו:
(ג) דה צרך וכו' מטמלהן
אותן מכל ח卡尔 במוועו:

מוסך תוספות
א. דקדוקית. מוק'
ב. הוראה דמלול
תשליך. ג. האגאלל אשר איכל איש יבא
עלילויים טמא. טמן. טמן.
ד. ווין דקדוקית
תלולשין לא מכשלה במקשה
כיתה בעקביה לא גודו
דרבן. ליפוי לד'. אבל אי
אי. אונון בו אונון שמי או
טובן דאין
טבק'ם מושבנה דאם הוא כה כבש
הדיו מונין בו ראשון ושני.
ה. ואעפ' טמן. וריאנט
שבותה השעה ורודה
הבדבמה חיה ולוא ורודה
דקדוקיה להכשר, הוגאל
עדידין אוידין משקי שופכל
עלילוי עמודו מוחור הוא שופכל
שהוחשייה בממ' מהוביין.